

REPUBLIKA HRVATSKA

OKRUŽNO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
P O Ž E G A

Broj: KF-81/92-9

Požega, dne., 25. ožujka 1993.g.
ID/VS

O K R U Ž N O M S U D U

P O Ž E G A

Temeljem članka 45. stavak 2. točka 3. Zakona o krivičnom postupku, podižem:

O P T U Ž N I C U

Protiv:

I DELIĆ BOGDANA, sina Petra, rođenog 20.III 1964.g. u Požegi s posljednjim prebivalištem u Kasni, općina Požega, kbr.25, Srbina, nepoznatog boravišta

II STEKOVIC STEVANA, sina Stojana i Ane r. Prodanović, rođenog 24.IV 1966.g. u Požegi, s posljednjim prebivalištem u Opršincu kbr.15, općina Nova Gradiška, sada nepoznatog boravišta,

da su:

Dana 29. kolovoza 1991.g. u prijepodnevnim satima u mjestu Koprivna, općina Požega, kao pripadnici tzv. "Teritorijalne obrane SAO Zapadna Slavonija", za vrijeme oružanih sukoba na području sjeverozapadnog dijela općine Požega i općine Pakrac, protivno odredbama članka 31. i članka 34. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata zaustavili Klanfar Dubravka koji je svojim traktorom i prikolicom prolazio cestom Striježevica-Milivojevci sakupljajući mlijeko, te uperivši u istoga automatsku pušku izvršili pretres, a zatim ga stavili u prikolicu i odvezli do sela Cikote gdje su od njega prijeteći mu oružjem tražili podatke o postrojbama hrvatske vojske i policije, o njihovom razmještaju i naoružanju, a nakon toga odvezli u mjesto Bučje, općina Pakrac gdje se nalazio sibirni logor i gdje su ga zadržali kao taoca 46 dana, sve do 13. listopada 1991.g. kada je razmije- njen s više osoba hrvatske nacionalnosti koji su na isti ili sličan način bili zatočeni, za osobe lišene slobode zbog

počinjenih krivičnih djela protiv Republike Hrvatske,

d a k l e, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba uzeli ga za taoca i protuzakonito zatvorili, te prisiljavali na prisilni rad,

pa da su time počinili krivično djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava, ratni zločin protiv civilnog stanovništva, označeno i kažnjivo po članku ~~142.~~ stavak 1. OKZRH.

120/1 OKZRH

STOGA PREDLAŽEM DA SE :

1. pred tim sudom održi javna glavna rasprava,
2. na glavnu raspravu predvedu okrivljenici, te kao svjedek pozove Klanfar Dubravko (13),
3. na glavnoj raspravi pročitati izvod iz kaznene evidencije za okrivljenike, izvod iz prekršajne evidencije za okrivljenike (9), podaci o izvornom stanju za okrivljenike (10), provjera podataka za Šteković Stevana (20),
4. u smislu članka 300. stavak 3. ZKP održi glavna rasprava u odsutnosti okrivljenika.

O b r a z l o ž e n j e

Budući je iz krivične prijave Policijske stanice Požega broj KU-851/92 od 29. rujna 1992.g., službenih zabilješki i priloga proizlazila osnovana sumnja da su okrivljenici počinili krivično djelo činjenično i pravno поближе opisano u dispozitivu ove optužnice, te je protiv njih stavljen zahtjev i provedena istraga.

Budući je 17. prosinca 1992.g. stavljen zahtjev za provođenje istrage zbog navedenih krivičnih djela prema okrivljenicima te predloženo određivanje pritvora u smislu čl.191. st.2. toč.1. ZKP i izdavanje tjeralice u smislu čl.551. ZKP rješenjem od 12. siječnja 1993.g. protiv okrivljenika je određen pritvor, a dana 11. veljače 1993.g. donijeta naredba za izdavanje tjeralice protiv okrivljenika, budući su okrivljenici nepoznata boravišta i nedostupni

državnim i pravosudnim organima Republike Hrvatske.

Saslušan kao svjedok oštećenik klanfar Dubravko je iskazao da se dana 29. kolovoza 1991.g. kretao cestom Koprivna-Jemšćak jer je na tom području radio kao sakupljač mlijeka. Kada je došao ispred sela Koprivna na cestu su izišla 3 civila naoružana automatskim puškama i među njima je prepoznao dvojicu svojih susjeda, koji su inače njegovi vršnjaci i s kojima je išao u školu, a radilo se o okrivljenicima. Nakon što su ga zaustavili i zahtijevali da siđe s traktora II-okrivljenik mu je stavio lisice na ruke nakon čega su ga stavili u prikolicu dok je II-okr. preuzeo upravljanje traktorom. Na izlasku iz sela Koprivne na glavu su mu stavili ruksak kako ne bi vidio kuda ga voze, te su nakon otprilike sat vremena stali i kada su mu s glave skinuli ruksak, te na njegovo pitanje mu odgovorili da su stigli u mjesto Cikote u općini Pakrac. U Cikotama su ga okrivljenici ispitivali o tome tko je član HDZ-a, gdje su postavljene straže, kako su ljudi u selu naoružani, tko je sve u policiji iako on pretpostavlja da su oni već sve to znali. Nakon nekog vremena u mjesto je došao jedan kombi pa su ga stavili u isti i rekli da mora ići na Bučju zbog toga što je u Orljavcu ostalo 10-15 žena srpske nacionalnosti za koje treba biti zamijenjen. U Bučju je smještan u zatvor tzv. "ŠAO krajine" koji je bio smješten u veterinarskoj stanici. Postupak prema zatvorenicima je bio brutalan, vrijeđali su ih i zlostavljali, govoreći im da će ih poklati, a posebno neke osobe s četničkim oznakama koje nije poznao. Hrana je bila loša i dobivali su je 2 puta dnevno, a sastojala se samo od neke juhe i malo kruha. Nakon zatvaranja u Bučju više nije vidio okrivljenike već ga je na Bučju u nekoliko navrata ispitivao čovjek po imenu Savo, a sve na one okolnosti na koje su ga ispitivali i okrivljenici. Za vrijeme ispitivanja njega nitko nije tukao, iako je najveći broj zatvorenika bio tučen, a zbog čega njega nisu tukli nije mu poznato. Za vrijeme boravka u zatvoru u nekoliko navrata je bio na vanjskim radovima i to na čišćenju i uredjenju naselja. Za vrijeme boravka u zatvoru se razbolio od čega osjeća posljedice budući je bio ljetno obučen, a nastupilo je u međuvremenu vrlo hladno vrijeme. Naime, zatvorenici nisu dobili nikakvu topliju odjeću prikladnu vremenskim prilikama. Za sve vrijeme boravka nisu imali priliku održavanja bilo kakve higijene, tako da se nisu mogli niti brijati, niti prati, a niti odjeću u tom periodu nije niti jednom presvukao.

U prostoriji u kojoj su bili smješteni, a bilo ih je oko 50-ak spavali su na hrastovom podu i bez pokrivača. Razmijenjen je u mjestu Klisi, a kako mu je oduzet traktor i prikolica istovremeno je i oštećen materijalno.

Cijeneći iskaz svjedoka Klanfar Dubravka očigledno je da se u ponašanju okrivljenika stječu obilježja krivičnog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva iz čl.142. st.1. OKZRH, budući su okrivljenici kršili odredbe čl.3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949.g. Naime, nedvojbeno je da oštećenik nije neposredno sudjelovao u neprijateljstvima, već je obavljao svoju djelatnost, pa je i pored toga uzet kao talac što je zabranjeno odredbom članka 34. navedene Konvencije. Također je kršena odredba iz članka 31. Konvencije kojom se naređuje da se ne smiju vršiti nikakva tjelesna ili moralna prinuda, osobito da bi se dobila obavještenja, a nedvojbeno je da je prema oštećeniku primjenjivana moralna prinuda da bi se ta obavještenja od njega dobila. Kada se imaju u vidu kršenja navedenih odredbi okrivljenici su krivično odgovorni za djelo stavljeno im na teret, no kako su isti nepoznatog boravišta i nedostupni državnim i pravosudnim organima Republike Hrvatske predlažem da im se u smislu članka 300. stavak 3. ZKP sudi u odsutnosti.

Kadi izloženog ova optužnica je opravdana i na Zakonu osnovana.

Op. 25-III 93.

HS.

ZAMJENIK OKRUŽNOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA:

Ivan Delić

